

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 9.

Fredagen den 27. Februar.

1857.

Om Draining.

(Af J. Schrøder).

(Fortsættelse fra No. 8.)

Zetgenes Bredde varierer gjerne mellem 12 og 18 Fod. Man har forsøgt fireføds Drains i en Afstand af 40 til 72 Fod, saaa altsaa hver Drain fik 2 Zeige at holde tørre. Desultatet viste, at Zetgen nærmest Drainen gav langt mere og vægtigere Kørn, end den fjærrere. Altsaa var Afstanden for stor, og det er en almindelig Feil, at man tror ved dybe Drains paa længere Afstand at kunne indspare hyppigere Drains paa kortere Afstand. Almindelig Lergrund er bleven drainet med 3 1/2 å 4 Fods Drains paa 40 Fods Afstand, og stenet Lergrund med 4 Fods Drains paa 50 Fods Afstand. Den bekjendte Mæchi i England har til stærk Lergrund benyttet 4 Fods paa 40 Fods Afstand, medens let og porøs Grund af ham er bleven drainet med 6 å 7 Fods paa 70 til 90 Fods Afstand.

Paa den anden Side har man i England mange Data for at 2 1/2 til 3 Fods Drains have gjort stærk Lergrund tør paa 18 å 22 Fods Afstand, medens det er mislykkedes med 4 Fods paa 40 Fods Afstand.

Hvad man kan slutte af samtlige opregnede Data er, at Undergrundens Besskaffenhed bestemmer saavel Dybden som Bredden, der altsaa kunne være meget forskjelligte for de forskjelligte Tilfælde.

Hos os kan det vistnok antages, at i delvis uigjennemtrængelig Undergrund kan 3 Fods Drains ikke paaregnes at virke paa mere end 15 til 16 Fods Zeige, og at 4 Fods virke ligesaa fuldstændigt paa indtil 24 Fods Zeige.

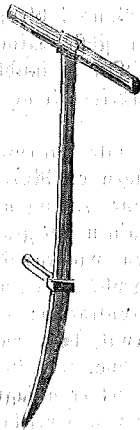
I porøs Grund vil 3 Fods Drains virke fuldstændigt paa 20 Fods Afstand. Paa dyb fed Muld, der hviler paa fast Undergrund, ville 4 Fods Drains virke ligetil i 30 Fods Afstand, men til en større Afstand udfordres ganske særegne Omstændigheder, som sjelden samlede ere for Gaarden.

Groftgravningen. Gravningen begynder med Hoveddrainen ved den laveste Ende, Udlobet, Foruanden for Arbeidet sætter dens Bredde og Længde noiatigt med Line, medens hans 2 Hjelpe med skarpe Spader affikke Linens Løb i Jorden, der altid fastes kun til den ene Side af Groften. Medens Gravningen staar paa, fjøres Kørnen ud og lægges langs Groften, og for at være sikker paa, at netop, det rette Antal Rør kommer tilstede

skal de lægges med Ende mod Ende langs den hele Linie. Dette Forarbejde maa gjøres med Noiatigtighed, at ikke Nedlægningen af Rørene siden skal standse i utide. Rjøredningen bør undervises i disse Enkeltgheder for han begynder, da han ellers let kan gjøre galt; thi det er kun saa Arbejdere som tænke over Følgerne af hvad de gjøre; de fleste søge blot saa snart som muligt at blive kvit deres Del af Arbeidet. Hvis saaledes ved hans Uagtsomhed flere eller færre Rør end nødvendigt lægges af langs Groften, saa er Tid tabt under Fremfjørselen, og naar de saa igjen skal plukkes op, læsses paa og føres til et andet Sted, saa gaar atter Tid tabt, og selve Rørene restkere under den gjentagne Behandling og Rjørsel at brækkes eller saa Sprækker.

Et Drainen meget vaad paa Grund af stærkt Regn eller den fører meget Vand fra en porøs Undergrund, saa er det bedst at standse med den dybere Gravning og heller med Linen fortsatte Afstikningen af Hoveddrainen og Plantegrundens Dplastning. Der ved saar Vandet Tid og Plads til at rinde bort i Drainens hele Længde og Undergrunden bliver tør. Denne Forsigtighed gjaelder ikke saa meget de dybe som de trange Drains, hvor der ikke er Plads for Planter til at holde de faldende Groftstykker oppe. Naar Grunden atter er tør og fast, fortsættes Gravningen med Et til fuld Dybde.

Naar Mulden er opkastet, løser 1 Mand Undergrunden enten med Fodhalken eller med Haandhalken. Fodhalken er saavidt bekjendt endnu ikke anvendt hos os. Det er et meget godt Redskab til at løsne haard Undergrund med. Dets Længde udgjør 3 Fod og 9 Tommer. Spættet er af Jern, 3/4 Tomme i Firkant under Diet, hvorigjennem Haandtaget gaar og 1 1/2 Tomme bredt ved Fodstykket. Fodstykket kan flyttes og dreies til begge Sider af Spættet, og kan ikke sænkes lavere end 16 Tommer fra Spidsen af Spættet, somer bojet lidt forover for at hjælpe Redskabets Hævekraft ved Flytningen af større Stene eller under Løsningen af haard Grund. Den løsnede Jord opkastes af en anden Mand, som arbejder baglænds med en smal Spade 6 Tommer bred i Eggen. Sam følger igjen den vigtigste

Et Fodspat.

Arbeidsmand med en tilspidset Spade, hvormed den løse Jord kastes op og Drainens Sider skaves. Er Undergrunden ikke haard saa at Halken bliver overfladig, spares naturligvis meget Arbejde, men i dybe Drains maa somoftest Halken gaa 2 Gange gjennem Drainen. Arbejderne maa erindre at gaa lidt dybere hvor Grunden pludselig hæver sig lidt, og at gaa lidt grundere, hvor den er lidt indhvalvet; ellers vilde Drainen ikke trække.

Har der samlet sig Slam i Drainene, borttages dette med Drainensforken, der ser ud som en smal Hulsuffe paa høiet Skaf.

For Nøiagtigheds Skyld bør Arbejderne, eftersom Gravningen skrider fremad, mærke af de Steder, hvor Vidrainene skulle udmunde, for at disse kunne graves til den fulde, bestemte Dybde med Et, d. v. s. i Regelen 6 Tommer grundere end Hoveddrainen.

Naar en Del af Drainen er færdiggravet, undersøger Opfyndsmændene om dens Dimensioner og Fald ere overensstemmende med Kontrakten, og før nedlægges ikke Rørene.

Alt Drainen paa jævnt Jord har jævnt Fald overbeviser man sig bedst om ved Hjælp af 3 Nivelleringsstokke (Simple Stokke 2 Fod lange med et i den øvre Ende paaflaet Tværbret af 9 Tommers Længde), hvoraf 1 holdes lodret i den øvre Ende af Drainen, 1 i den nedre Ende, og 1 bevæges skridtvis fra den ene Ende af Drainen til den anden. Opfyndsmændene stiller sig ved Drainens ene Ende, holde Diet i Linie med den øvre Rand af de to Øverstokke og observerer saaledes, om den tredje Stok gaar i Linie med de andre to. Gjør den dette, saa er Faldet i Drainens Bund jævnt; men hvor den synker under de andre to, er Bunden bleven formeget udhulet og maa fyldes op med Jord, og hvor den gaar over dem, er Bunden for høj og maa derfor skaves af. Naar Stokkene males med forskellige Kulører, saasom rød og blå, kjender man dem let fra hverandre under Arbejdet.

Markens Fald kan ellers Arbejdsfolkene let komme efter, naar de i bestemte Afstande dæmme Vandet op 3 a 4 Tommer i den færdige Grøft, eller naar de helde nogle Bøtter Vand i Grøften medens den er tør. Vandet vil i sidste Tilfælde blive staaende, hvor Fald mangler. Det er imidlertid kun paa meget flad Mark at Arbejdsfolkene behøve at anstille nævnte Prover.

Naar Grøften lukkes, er det ofte Praxis, at fylde den i igjen eftersom Gravningen og Rørenes Nedlægning skrider frem, men denne Fremgangsmaade er aldeles urigtig. Hele Drainen bør graves fuldt færdig, førend Gjenfastningen paabegyndes. Arbejdet maa eftersees, Bredden og Dybden af Drainen maales, at den er gravet efter Kontrakten; Faldet i Bunden prøves, om det er jævnt, hvor Marken er flad; om det er tilstrækkeligt, hvor den almindelige Hældning er liden; endelig om det er nøiagtigt overholdt, hvor Hældningen varierer paa Dverfsiden af Marken. Alle disse Jagtagelser ere af Vigtighed, da Drainens Nytte som Vandleder aldeles afhænger af dem. Lukningen paa flad Grund paabegyndes ved den øvre Ende af Drainen, hvorved

Faldet hvert Dieblit kan undersøges. I stærke Hældninger kan Lukningen paabegyndes hvor somhelst, men ogsaa da maa Drainen være gravet fuldt færdigt, førend den lukkes. Ved meget dybe Drains har Enkelte troet at Lukningen i alle Tilfælde burde følge lige efter Gravningen, men Erfaring har lært at man hellere kan restere at lidt af Siderne her og der falde ned end at Faldet paa jevn, flad Mark gaar tabt.

Rørenes Nedlægning. Drainen er nu færdig til at modtage Rørene. Den man anbetror dette Arbejde maa være vant dertil eller i alle Fald en dygtig Arbejder med Dmstante. Benyttes ikke de faste Jenerer, bør andre Folk lønnes pr. Dag, at de ei skulle fristes til at sluffe med Arbejdet, og for at faa det vel udført, bør der i Forskningen tilstaaes Nedlæggeren længere Tid end i Almindelighed nødvendigt. Man vil snart komme efter hvor meget en Mand under give Omstændigheder kan udrette om Dagen. Nedlæggeren holder sig om muligt stadig i Drainens Bund og vækkes Nedlægningsmaterialerne af en Medhjælper, helst en Markarbejder. Hertil kan ogsaa Piger anvendes, da de endog med mere Barsomhed behandle lette og skjøre Rør; tilmed falde de billigere end en Mand.

*) Bruges Saale (Fodstykke), maa den lægges støt. Skulde den vippe paa noget Punkt, saasom paa en liden Sten eller en haard Jordklump, borttages Hindringerne med en smal Murflod af 7 Tommers Længde i Bladet og 5 Tommers i Skaffet. Ved hver tredje Saale undersøges om de ligge rette og helde i Overensstemmelse med Drainens Fald. Det almindelige af Murerer benyttede Blø-Baterpas (Lod) er et passende Instrument til denne Undersøgelse, hvor det blotte Diemaal ei kan afgjøre det. Naar 3 Saaler ere lagte, sættes 2 Rør, der altsaa ere aabne i Bunden, paa dem og det saaledes, at Saalernes og Rørenes Foreningspunkt aldrig falder sammen; Rørene forene sig altid paa Saalernes Midtpunkt; ellers vilde, naar en Saale kom ud af sit Leie det helt op paa den hvilende Rør ligeledes forrykkes. Rørsatteren maa nøie agte paa, at Rørene ikke komme det mindste ud af sin Stillning, efter de ere satte, og for at sikre dem deres oprindelige Leie stopper han Jord mellem Rørene og Drainens Vægge saa høit som til Rørenes Høj. Fylden tages af den oplastede Undergrund. I Hoveddrains, der føre almindelig Vandmængde, ere Rør indvendig af 4 Tommers Bredde og 5 Tommers Hvide passe store, og fra denne Størrelse variere de til $5\frac{3}{4}$ Tommers Bredde og $6\frac{1}{2}$ Tommers Hvide. Rørematerialets Tykkelse er $\frac{3}{4}$ Tomme. Laget Rørenes Dimensioner saaledes kan variere, er dog Saalens Størrelse altid den samme, gjerne 10 Tommer; men hvor Rørenes hele Bredde alene er $5\frac{1}{2}$ Tomme, bør smalere Saaler foretrakkes, at man kan slippe for at belaste 10 Tommers Bundgravning. Man erindre, at Saalene skulle sættes tæt til hverandre, og ikke som Enkelte praktisere saa langt fra hverandre, at de kun tjene som Underlag for Rørenes Foreningspunkter. Sidstnævnte Fremgangsmaade,

*) I følgende No. skulle Tegninger gives af forskellige Slags Rør.

hvor Vand bliver staaende mellem hver Saale, er værre end slet ikke at bruge Saaler.

Nørens Forening, hvor en Vidrain kommer til, udføres gerne ved at bryde et Stykke bort af Hjernet paa 1 eller 2 Rør i Hoveddrainen. Eller de 2 Hovedrør sættes saa langt fra hinanden som Bredden af Vidrainens indvendige Side. Vidrainen fylder da Abningen paa den ene Side og Stykker af brukkede Rør eller Stene paa den anden Side. Bedre end nævnte Fremgangsmaader er det at lægge Røret fra Vidrainen ovenpaa Hovedrøret, hvori Vandet da med Lethed udmunder. Men her til udfordres, at Hoveddrainen ligger dybere end Vidrainen.

Hoveddrainens Rør kunne fabrikeres med en Jndfjæring paa Siderne svarende til Virorets Størrelse, og for at Sammensætningen skal blive let og nøiagtig bør denne Jndfjæring ikke altid anbringes paa Midten af Røret, men ogsaa nærmere en af Siderne.

Foreningen af Hovedrør med Virov bør allerede forberedes naar Hovedrørene nedlægges. Man udgaar da senere at forstyre disses Leie, naar Virorene lægges. Hvad Maade man ogsaa vælger at bringe Virorene ind i Hovedrøret paa, bør Medlæggeren være forsynet med en 3 Aens Stang, afdeelt i Fod og Tommer, for nøiagtigt at eftermaale den under Hoveddrainens Gravning markrede Afstand mellem Vidrainene. Vælger man at føre Viroret ud paa Toppen af Hovedrøret, udfordres ingen Forberedelse for Virorets Skyld, og er ogsaa dette en Fordel ved sidstnævnte Fremgangsmaade.

(Fortsætted).

Landboforeningen for Nygge og Moss Landsogn

holdt Møde Søndag den 1ste Februar paa Gaarden Dilling. Til Diskussion var fremsat følgende Spørgsmaal:

Hvad bør der gøres fra Landmandens Side, for at han kan opnaa en i Forhold til andre Varer passende Pris for sine Produkter, navnlig for Mælk?

Bestyrelsens Medlem, J. Wankel, indledede dette Spørgsmaal, idet han forovrigt udtalte den Formening at Prisen paa Mælk i denne Egn staa under den Pris, som den koster Landmanden at producere —, med den Bemærkning, at Forsamlingen vissefald var enig med ham i, at man ikke burde søge at forhøje Prisen ved en i denne Hensigt oprettend's Forening, da saadant hverken var ønskeligt, eller vilde lede til Maalet. Naar Landmanden var kommen til Erkendelse af, hvad Mælkproduktionen koster ham — hvorom han aaimodele Forsamlingen først at yttre sig, — og det da befandt, at Mælken i uforsødet Tilstand sælges her billigere, end den kan produceres, saa var det følgende Spørgsmaal, paa hvilken Maade forædles og sælges dette Produkt fordelagtigst, nemlig enten som fed Ost af nysslet Mælk, eller at af denne fjærnes Smør og den igjensblivende skummede Mælk sælges som saadan, eller at af denne videre laves maver hvid og Myse-Ost? Til Veiledning angaaende Mælkens Produktions- Omkostninger oplæste han en Del af Sekretær Na-

thorst's Afhandling om dette Emne. Nathorst kommer i denne sin Afhandling til det Resultat, at Udbyttet er størst, naar Fodringen er rigeligst, og at Rjør af Størrelse som de bedre Rjør her i Egnen give efter den rigeligste Fodring, — navnlig med 22½ Skp. Høverdi aarlig — et Udbytte af 1600 Potter Mælk. Da nu Gjennemsnitsprisen i den senere Række af Aar for 1 Skpd. Høverdi her i Egnen neppe kan ansættes lavere end til henimod 12 Ort, saa vil efter dette — hvis Omkostningerne for Kreaturenes Nøgtning, Staldrum, Kvæm m. m., sættes lig med den faldende Gjødning — 1 Pot nysslet Mælk her i Egnen koste at producere mindst 4 s., medens den sædvanlige Udsalgspris er 3 s. pr. Pot.

Dirigenten fremsatte derpaa Resultaterne af de Østninger, der i Sommeren 1853 ere foretagne af Schweizeren Kundert i forskellige Dele af Amtet fra April til Oktob.

Dette Kvantum Mælk, der paa noget Ubetydeligt nær bestod af nysslet Mælk, udgjorde 12,314 Potter, der gav 2,265¼ T Schweizer-, Røgel-, Edamer- og Gloucester-Ost, veiet i fersk Tilstand snart efter Østningen. Formentlig bør dette Kvantum ansættes til ca. 1847 T eller til ca. 15 T Ost i Salgstilstand for hver 100 Potter nysslet Mælk, og naar Osten antages i Partier, at kunne sælges for 20 s. pr. T, saa udkommer et Udbytte af 3 s. pr. Pot nysslet Mælk. Den ved Østningen faldende Myseost antages nemlig at svare i Værdi til Arbeidet og Brændslet.

J. Hansen oplæste en nylig i Ugekriftet indtagen Beretning om en lignende Østning, hvoraf resulterer et Udbytte af mindst 4 s. pr. Pot nysslet Mælk; hertil gjordes den Bemærkning, at i denne Beretning ikke er taget Hensyn til Omkostningerne ved Arbeidet og Brændsel, endvidere, at det der erholdte forholdsmæssig meget større Kvantum Ost maatte have sin Grund i de fede eller kraftigere Havnegange i Valders og andre Fjeldegne, hvor den paaberaabte Østning foretoges.

Derefter omtaltes Forædlingen af Mælken til Smør, Salg af skummet Mælk eller den sidstnævntes Østning til maver Hvidost, men man kom ogsaa her til det Resultat, at den nysslede Mælk ikke kunde udbringes højere end til ca. 3 s. pr. Pot; thi om man end af 100 Potter Mælk erholder 12 Mt. Smør i Gjennemsnit Sommer- og Vintertid, og dette sælges til 15 s. pr. Mark og Mælken til 1 a 2 s. pr. Pot, som her i Egnen er Prisen, saa bliver Udbyttet dog ikke højere end ovenfor nævnt.

Resultatet af disse Forhandlinger er saaledes dette: at man ikke har kunnet udfinde noget Middel til at opnaa højere Pris for Mælken end den ved Salg som nysslet gjældende, der staaer under Produktions-Prisen.

Foreningens Medlemmer vare dog Alle enige i, at man derfor ikke burde formindste Kreaturholdet paa Landet mere, end ned til det passende Antal som kan fødes godt, og at man da bør kunne vente Erstatning om kort Tid af Algeren paa Grund af Gjødningens forbedrede Kvalitet, om end ikke i Forøgelsen af dens Mængde.

At slaa her i Landet ind paa den Vej, at reducere Kreaturholdet til det Nødvendigste for Sus-

behovet, hvilket paa flere Steder i Udlandet sker, og at erstatte Fægtføddingen, mere end nødvendigt er, med kunstige eller fra andre Lande hentede Gjødningsstoffer, fandt man ikke raadeligt, fordi vort Klimat og vor Jordbund trænger mere end sydligere Landes Klimat og Jorder til den varmende Kreaturfødding.

Jacob Hansen ytrede derefter: Det forekommer mig, at hvad der i denne Forsamling er talt, ikke er til nogen synderlig Fordel for Kjøer eller en Gaards Kvægbesætning; jeg vil derfor tillade mig yderligere at ytre mig noget derom. Hvad Melkeproduktionen og Prisen paa Melken angaar, da tror jeg, at fra Landmandens Side kan indrettes meget og at han selv betydeligt kan virke til en bedre, end de nuværende uforholdsmæssige Priser. Som Kreaturkøbet nu i Almindelighed er, har Landmanden lidet at byde, ikke noget helt og ordentligt behandlet Produkt af Kjøer. Landmanden giver selv Byfokket Anledning til at holde Kjøer og derved skaffer han sig selv Konkurrenter i Afhændelsen af et Produkt, der engang tilhører Landmanden. Hermed mener jeg, at paa Eiendommen skal Alt opføres af Hø, Halm og Rodfrugter, ja endog det billigere Korn, som Havre, skal ofres Koen. Ved Kreaturholdet al mulig Opmerksomhed; jeg er da forvisset om et lønnende og godt Resultat i Udbyttet af Kjøer, og hvad Priserne angaar, da er Behovet altfor stort til at man ikke skulde kunne erholde tilfredsstillende Priser. Men Sagen er, at hvad der bydes til Salg maa være godt og godt behandlet og ei staa tilbage for hvad Udlandingen byder os. Om Salg af Melk kan der kun være Spørgsmaal for de Eiendomme, som ligge Byerne nærmest; de fjærnere maa gjøre sin Melk til Ost og Smør, som Handelsvare, og have vi nu Erfaringen for os, at Osttilvirkning kan give os en Betaling af 3 a 4 $\frac{1}{2}$ pr. Pot Melk og Smør 3 $\frac{1}{2}$ pr. Pot Melk. Til Befordring af et mere ensartet og bedre Produkt af Ost og Smør anser jeg det hensigtsmæssigt, at der dannes sig Foreninger af de nærmere Gaarde, og til en af disse bringes al Melken, for der at gjøres til Ost og Smør af en i Faget Kyndig. — Forøvrigt maa

erindres, at Besætningen paa en Gaard giver for Jordbruget en indirekte Fordel, der desvære altfor ofte lades ude af Betragtning; jeg mener dermed den uundværlige Gjødning for Alger og Eng. Lad mig f. Ex. antage, at 1 Ko med stærk Fødding giver om Aaret 32 Kærrelæs Gjødning a 3 Eder, og dette Kvantum anvendt paa $1\frac{1}{2}$ Maal Jord, saa vil dette Areal give mig en rig Aigroede af Viffer og Havre, 3 Eder. Rug, $3\frac{3}{4}$ Elyd. Halm og 3 a 4 Mars Eng a 2 Elyd. pr. Maal, og desforuden den nævnte Jord i en god Hævdstilstand.

Christiania Kornpriser.

indenlandske.

Hvede, $3\frac{3}{4}$ a $5\frac{1}{2}$ Elyd.

Rug, 0 0 intet solgt.

Byg, $3\frac{3}{4}$ a 4 Elyd.

Havre, $1\frac{1}{2}$ a $1\frac{3}{4}$ Elyd.

do. tjentlig til Søb $2\frac{3}{10}$ a $2\frac{7}{10}$ Elyd.

udenlandske.

Rug østerrøist 210—212 Pd. 4 Elyd. 108 $\frac{1}{2}$ a 5 Elyd. 12 $\frac{1}{2}$

Rug dansk 202—204 Pd. 4 Elyd. 36 a 48 $\frac{1}{2}$.

Byg dansk 186—188 Pd. 4 Elyd. 24 $\frac{1}{2}$.

Hvede dansk 208—212 Pd. 7 a $7\frac{1}{2}$ Elyd.

Erter dansk 4 Elyd. 60 $\frac{1}{2}$ a 4 Elyd. 96 $\frac{1}{2}$.

Christiania Fiskepriser.

Stld, Kjömbd. $6\frac{1}{2}$ a $7\frac{1}{2}$ Elyd. pr. Td.

Stld, stor Mid. 6 a $6\frac{1}{2}$ Elyd. pr. Td.

Stld, smaa do. $5\frac{1}{2}$ a 6 Elyd. pr. Td.

Stld, stor Christ. $4\frac{1}{2}$ a 5 Elyd. pr. Td.

Stld smaa do. 4 a $4\frac{1}{2}$ Elyd. pr. Td.

Stld, almindel. do. 18 $\frac{1}{2}$ a 4 Elyd. pr. Td.

Storfet 6 $\frac{1}{2}$ a 7 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.

Middelfet 1 Elyd. 6 $\frac{1}{2}$ a 1 Elyd. 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.

Smaalet 4 $\frac{1}{2}$ a 1 Elyd. pr. Bog.

Rødfjer omkring 7 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.

Udgiverens Adresse:

Proprietær Schrøder. Bøll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Dagttagelser

paa Christiania Observatorium.

1857. Februar	Barometerstand i franske Lin. ved 0°.			Temperatur i Skyggen. R.			Veirbemærkning.
	Al. 7 F.	Al. 2 C.	Al. 10 C.	Al. 7 F.	Al. 2 C.	Al. 10 C.	
19	337 ^{''} 8	338 ^{''} 2	339 ^{''} 4	-- 0° 5	+ 0° 8	-- 1° 5	Tykt og taaget. Stille.
20	340 3	340 8	341 0	-- 5 6	-- 2 3	-- 2 9	do. do. Syag NNO og SSO.
21	340 8	340 6	340 3	-- 2 8	-- 0 6	-- 0 1	do. Lidt Sne. Syag NO.
22	339 7	339 5	339 0	+ 0 6	+ 1 0	+ 0 7	do. og taaget. do. SSO.
23	338 7	339 0	341 0	+ 1 7	+ 2 0	+ 0 6	do. do. SSO.
24	342 6	342 8	342 9	-- 1 2	+ 0 7	+ 0 6	do. do. Stille.
25	342 6	341 6	340 2	-- 0 2	+ 1 0	-- 1 1	do. Lidt Sne. SSO.

Solten af smeltet Sne = 2,045 Linier.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabricius.